

32127/4-2310

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

Národní památkový ústav
ústřední pracoviště
Valdštejnské nám. 3/162, Praha 1

Došlo

18 -02- 2011

MKCRX002BJX3

Přílohy: 114

Odd: 6315

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155

e-mail: epodatelna@mkcr.cz

Jan Wimmer
Šumavská 183
334 01 Domažlice

Martin Wimmer
Jiráskova 200
334 01 Domažlice

Váš dopis značky

Naše značka
č. j. MK 5075/2011 OPP

Vyřizuje/linka
Tereza Maříková

V Praze dne
20.1.2011

Věc: Rozhodnutí ve věci žádosti o zrušení prohlášení brány v areálu měšťanského domu č.p. 128 v Domažlicích (rejstříkové číslo ÚSKP 32127/4-2310), okres Domažlice, Plzeňský kraj, za kulturní památku

V příloze Vám zasíláme rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 5075/2011 OPP ve výše uvedené věci.

Mgr. Petra Ulbrichová

vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Příloha: 1 x rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 5075/2011 OPP

Ministerstvo kultury

odbor památkové péče

Maltézské náměstí 1

118 01 Praha 1 - Malá Strana

IČO: 00023671

①

Stejnopis rozhodnutí:

Národní památkový ústav, ústřední pracoviště

Národní památkový ústav, ú.o.p. v Plzni

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor kultury, pam. péče a cest. ruchu

Městský úřad Domažlice, úsek památkové péče

Vlastní

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155
e-mail: epodatelna@mkcr.cz

Rozhodnutí nabylo právní moci: 15.2.2011

za správnost: Marcela

V Praze dne 20.1.2011
Č. j.: MK 5075/2011 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče vydává toto

rozhodnutí:

Ministerstvo kultury **vyhovuje** žádosti, kterou podali vlastníci objektu pan Jan Wimmer, narozený dne 19.7.1953, bytem Šumavská 183, 344 01 Domažlice, a pan Martin Wimmer, narozený dne 31.3.1981, bytem Jiráskova 200, 344 01 Domažlice, a podle § 8 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, **ruší** prohlášení **brány do dvora v areálu domu č.p. 128 v Domažlicích** (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 32127/4-2310), okres Domažlice, Plzeňský kraj, za kulturní památku.

Odůvodnění:

Ministerstvo kultury na základě žádosti, kterou podali vlastníci objektu - pan Jan Wimmer a pan Martin Wimmer, zahájilo řízení o zrušení prohlášení brány do dvora v areálu domu č.p. 128 v Domažlicích (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 32127/4-2310), okres Domažlice, Plzeňský kraj, za kulturní památku.

Navrhovatel ve svém podání uvedl: „Zmíněná brána je v havarijním stavu a nebezpečně se naklání do Školní ulice v Domažlicích, čímž vzniká ohrožení kolemjdoucích obyvatel města. Dle zjištění od původních obyvatel domu byla brána vystavěna v roce 1973 díky výstavbě sousedního bytového domu. Pro tento bytový dům byla zabrána část pozemku a původní ohradní zdi domu č.p. 128 (kterou dnes nahradila stěna bytovky) a tím došlo k odstranění původní brány. Jako náhrada byla přizděna k modernímu bytovému domu z 70-tých let, z pohledu na kulturní památku velmi nevzhledná vysoká brána na nestabilních základech. Mezi bytovým domem a bránou se objevila rychle se zvětšující trhлина, na základě které jsme z bezpečnostních důvodů nechali vypracovat statický posudek, který přikládáme jako nedílnou součást přílohy. Je třeba také přihlídnout k plynové přípojce, která je napojena do zdiva brány (viz příloha foto), při destrukci či náhodnému zřícení by mohlo dojít k havárii či úniku plynu.“ Součástí žádosti byl rovněž znalecký posudek o statickém posouzení brány. V závěru posudku je konstatováno, že konstrukce brány je špatně založena na mělkých základech a řešení současného nevyhovujícího stavu představuje odstranit nadzemní poškozenou část brány, stávající mělké základy a provést nové dostatečně hluboké základy a novou nadzemní část brány.

V řízení se vyjádřil, na základě § 8 odst. 2 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, Městský úřad Domažlice, úsek památkové péče. Ve svém stanovisku ze dne 9.6.2010, značka OKS-5552/10-27615/2009/Hin, uvedl, že doporučuje v tomto případě vycházet z vyjádření odborné organizace státní památkové péče, která by měla poskytnout komplexnější vyhodnocení kulturně-historických hodnot. Ve svém vyjádření pouze konstatuje tyto skutečnosti: „*Brána uzavírá pozemek st. parc. č. 73/1 v k.ú. Domažlice. Je pravděpodobné, že k úpravám brány docházelo průběžně a nelze ji proto jednoznačně časově určit dobu její původní výstavby. Na úrovni terénu, jsou patrné odrazníkové kameny a kamenný práh. Zdivo (na viditelných místech) je převážně cihelné s minimálním zastoupením kamene. Horní nadezdívka brány byla provedena pravděpodobně v 70. letech 20. století a souvisí s nástavbou sousedních objektů. Brána (byla provedena vizuální prohlídka) vykazuje určité statické poruchy. MěÚ Domažlice — úsek památkové péče, se nemůže k návrhu na zrušení prohlášení brány jako součásti nemovité kulturní památky vyjádřit zcela jednoznačně. Brána je nezpochybnitelnou součástí historie objektu, není však zřejmé, jakou podobu měla při prohlášení objektu za nemovitou kulturní památku a byly-li vyhodnoceny kulturně-historické hodnoty, které brána, v době prohlášení měšťanského domu čp. 128, měla. MěÚ Domažlice — ÚPP prostudoval veškerý spisový materiál, který má k měšťanskému domu čp. 128 na náměstí Míru k dispozici a nenašel žádné závazné stanovisko vztahující se k provedení nebo přípravě jakéhokoli zásahu na bráně u domu čp. 128.*“

Dle téhož ustanovení zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, se v řízení vyjádřil Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu, který ve svém stanovisku ze dne 4.3.2010, č. j. 1455/KR/07, uvedl, že dle sdělení vlastníka je brána nově vystavěna a proto doporučuje sejmутí památkové ochrany, nicméně odkazuje především na vyjádření NPÚ, ú.o.p. v Plzni. Ve svém vyjádření konstatuje toto: „*Brána uzavírá pozemek st.p.č. 73/1 v k.ú. Domažlice, dle vyjádření vlastníka je v havarijním stavu. Vzhledem k tomu, že dle vyjádření vlastníka původní brána byla odstraněna a současná brána byla v roce 1973 vystavěna a přizděna k modernímu bytovému domu, odbor KPP podle § 8 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů doporučuje sejmутí památkové ochrany této brány s odůvodněním, že zřejmě přestavbou pozbyla kulturně-historických hodnot. Z tohoto pohledu bude důležité vyjádření odborné organizace státní památkové péče, tedy NPÚ, ú.o.p. v Plzni.*“

Dne 21.6.2010 obdrželo Ministerstvo kultury první vyjádření Národního památkového ústavu, ú.o.p.v Plzni, ve kterém sejmутí památkové ochrany nedoporučují z následujících důvodů: „*Objekt č.p. 128 je v jádru gotický řadový měšťanský dům s loubím, renesančně přestavěný v 1. polovině 16. století, empírově pak v 19. století. Brána na severní straně parcely stojí v linii vnější zdi zaniklého objektu, který je vyznačen již na mapě stabilního katastru z roku 1838. Pravděpodobně šlo o průjezdný objekt uzavírající dvůr. Brána dnes sousedí po obou stranách s novodobými objekty nezapadajícími do charakteru MPR. Současná podoba brány je údajně dána novodobou přestavbou, ke které mělo dojít v souvislosti s demolicí západně sousedících budov a následnou novou výstavbou v 70. letech 20. století. Tehdy měla být podle tvrzení vlastníků objektu brána zbořena a vystavěna nová na nestabilních základech. Podle fotografie z roku 1962 zachycující úsek Školní ulice je však zřejmé, že brána stála ve své současné podobě již před zbořením sousedního domu a výstavbou nové bytovky. Při tomto zásahu došlo pravděpodobně k odbourání i na původní zástavbu navazující okrajové části brány. Nová bytovka svým severním průčelím však nedodržela původní uliční čáru a tedy i původní návaznost na bránu sousedního č.p. 128. Proto bylo vystavěno nové nároží brány a krátká západní boční zeď brány, která bránu na bytovku napojila. Tato dostavba dodržela průběhem římsy, výškou a ukončením koruny zdi*

původní vzhled z podstatné části dochované brány. Původnost brány podporuje i nedaleký dům č.p. 105 v Kostelní ul., z jehož dvora vede do Školní ul. až na chybějící atiku brána typově stejná s bránou u č.p. 128.

Pravděpodobně s uvedeným zásahem také souvisí poruchy brány, jejíž statika byla narušena zbouráním objektu, ke kterému byla přistavěna, a následným postavením nové bytovky bez provázání s bránou.

Za současného stavu poznání je tak nutné považovat bránu č.p. 128 s největší pravděpodobností za historickou část zástavby zadní části parcely. V důsledku zániku starší sousední zástavby jde o jeden z mála dokladů řešení a vzhledu hospodářského zázemí městských domů (průjezdné hospodářské objekty) a komunikačního propojení zadních částí městských parcel s ulicí, které jsou v těchto místech dochovány. Z těchto důvodů zrušení památkové ochrany nedoporučujeme. “

Vlastníkům bylo, dopisy doručenými dne 8.7.2010, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo. Vlastníci se k podkladům nevyjádřili.

Na základě výše uvedených podkladů vydalo Ministerstvo kultury rozhodnutí ze dne 30.7.2010 (č.j. MK 13433/2010 OPP) o nezrušení prohlášení brány do dvora v areálu domu č.p. 128 v Domažlicích za kulturní památku, neboť z nasbíraných podkladů v průběhu řízení jasně nevyplýval jednotný závěr. Nikdo z dotázaných nedokázal reálně prověřit současný stav tohoto objektu a posoudit do jaké míry by jeho obnova znamenala zásah do památkových hodnot. Ve snaze předejít případným nešetrným zásahům, Ministerstvo kultury v té době rozhodlo o nezrušení prohlášení za kulturní památku.

Proti tomuto rozhodnutí obdrželo Ministerstvo kultury dne 23.8.2010 rozklad. V tomto odvolání účastníci řízení opětovně upozorňují na velmi špatný technický stav objektu, který ohrožuje své okolí. Tento stav je natolik havarijní, že již nelze objekt rekonstruovat, ale pouze rozebrat a na jeho místě postavit bránu novou.

Ministerstvo kultury poté vše opět podrobně přezkoumalo a rozhodlo tak, že rozkladem napadené rozhodnutí se zrušilo vydáním autoremedurního rozhodnutí ze dne 22.10.2010 (č.j. 27871/2010 OPP). Věc se poté vrátila Ministerstvu kultury k novému projednání podle § 152 odst. 4 a § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

Ministerstvo kultury si poté vyžádalo konkrétní posouzení současného stavebně technického stavu objektu a vyhodnocení, do jaké míry by potenciální obnova objektu měla vliv na dochování památkových hodnot. Dne 12.12.2010 obdrželo Ministerstvo kultury odborné vyjádření k současnému stavu od Národního památkového ústavu, ú.o.p. v Plzni: „Předmětná brána patřící k č.p. 128 tak byla v době výstavby uvedeného bytového domu z větší části (ne-li takřka celá) přezděna. Nově byla vystavěna také boční stěna uzavírající dvůr při č.p. 128 ze západní strany (ze Školní ulice od bytového domu, neboť tento byl založen mimo uliční čáru s posunutím více k jihu). Zdivo popisované brány je v převažující míře již cihelné, pouze ve spodních partiích je možné sledovat zdivo kamenné. Při výstavbě cihelného zdiva bylo užito jak cihel plných (běžného formátu), tak i cihel dutých, tzv. voštinek. Především druhé ze vzpomenutých druhů cihel jsou zcela novodobé (z těchto cihel byl vybudován nástavec a boční stěna). Nová brána byla postavena bez provázání s okolními objekty, což zapříčinilo statické poruchy stávající brány. Za současného stavu poznání je tak nutné považovat bránu č.p. 128 za objekt novodobý, z 2. poloviny 20. století, který si pravděpodobně podržel podobu brány předchozí. Jde tedy o objekt ve své hmotě nepůvodní, bez památkových hodnot, jež pouze svým vzhledem zachovává zřejmě charakter starší zástavby tohoto úseku Školní ulice, podobu hospodářského zázemí městských domů a komunikačního propojení zadních částí městských parcel s ulicí. “

Poté bylo vlastníkům, dopisy doručenými dne 23.12.2010 (Martin Wimmer) a 29.12.2010 (Jan Wimmer), v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo. Vlastníci se k podkladům nevyjádřili.

Ministerstvo kultury zhodnotilo všechny předložené podklady a ve svém závěru se opírá zejména o poslední vyjádření NPÚ, ú.o.p. v Plzni, ze kterého vyplývá, že brána je převážně novostavbou ze druhé poloviny 20. století a rozhodlo o **zrušení prohlášení brány do dvora v areálu domu č.p. 128 v Domažlicích** (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 32127/4-2310), okres Domažlice, Plzeňský kraj, za kulturní památku, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, protože u dané věci byl prokázán mimořádně závažný důvod pro zrušení prohlášení výše uvedené věci za kulturní památku. Ministerstvo kultury především dospělo k názoru, v souladu s posledním vyjádřením odborné organizace, že předmětná věc již nevykazuje takové památkové hodnoty a znaky kulturní památky ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 citovaného zákona č. 20/1987 Sb., pro které by ji bylo možné chránit podle zákona o státní památkové péči. Po podrobném průzkumu bylo zjištěno, že se jedná téměř o novostavbu ze druhé poloviny 20. století. Původní brána byla pravděpodobně odstraněna a znovu postavena během stavby vedlejšího bytového domu. Tato novostavba si zachovala původní hmotu a vnější vzhled a zapadá tak do charakteru původní historické zástavby. Z urbanistického hlediska zastává brána významnou roli jak v prostorovém uspořádání městského domu a jeho dvora s průjezdnou bránou a dokládá tak komunikační propojení zadní části parcely s ulicí, tak svým umístěním v historickém středu města. Předmětná věc je situována na území Městské památkové rezervace Domažlice, což zaručí v případě obnovy či novostavby brány, tyto úpravy provádět dle platných regulativů vycházejících právě z této formy plošné ochrany.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Petra Ulbrichová

vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

